नाहमेतां ग्रहीष्यामि न चान्यां योषितं नृप।
परैर्यस्या निरीक्षन्त्याः संग्रामेऽहं पराजितः॥ २६॥
अन्यस्मै संप्रयच्छेमामियञ्चान्यं वृणोतु तं।
अखण्डितयशोवीर्य्यो यः परैर्नापमानितः॥ २७॥
परैः पराजितोऽहं यत् कातरेयं यथाऽबला।
किमत्र मानुषत्वं मे न तस्या मम चान्तरं॥ २८॥
स्वतन्त्रता मनुष्याणां परतन्त्रा सदाऽबला।
नरोऽपि परतन्त्रो यस्तस्य कीदृक्मनुष्यता॥ २९॥
सोऽहमस्या मुखं भूयो दृष्टं दर्शयिता कथं।
योऽहमस्याः पुरो भूमौ परैर्भूपैः खिलीकृतः॥ ३०॥
इत्युक्ते तेन तनयामुवाच जगतीपतिः।
श्रुतं ते वचनं वत्से वदतोऽस्य महात्मनः॥ ३१॥
वरयान्यं पतिं यत्र मनस्ते रमते शुभे।
वयं वासं प्रयच्छामो यस्मिंस्तस्मिंस्तवादृताः॥
एतयोर्द्वौकमातिष्ठ मार्गयोर्रुचिराननने॥ ३२॥

कन्योवाच।

पराजितोऽयं बहुभिर्न सम्यक् सम्यगाचरन्।
संग्रामे तद्यशोवीर्य्यहानिकारिणि पार्थिव॥ ३३॥
एको बहूनां युद्धाय गतानामिव केशरी।
यत्संस्थितः परं शौर्य्यं तेनास्य प्रकटीकृतं॥ ३४॥
न केवलमयं तस्थौ युद्धे तेऽप्यखिला जिताः।
बहुशोऽनेन यत्तेन विक्रमोऽपि प्रकाशितः॥ ३५॥

Digitized by Google